

D 16/00-01

Dåvarande Skattemyndigheten i X län har kommit in till Revisorsnämnden (RN) med en underrättelse avseende godkände revisorn A-sons revisionsinsatser i ett aktiebolag. Underrättelsen avser – som det får förstås – räkenskapsåren 1992/93 och 1993/94, under vilken tid A-son var vald revisor i bolaget. Bolaget har bedrivit lantbruksverksamhet, vilken bl.a. bestått i att bolaget leasat ut kreatur och inventarier till närstående lantbruksföretag. Omsättningen i bolaget uppgick de aktuella räkenskapsåren till 2 071 437 kr respektive 2 790 392 kr. Bolaget försattes i konkurs den 14 november 1995.

Av skattemyndighetens underrättelse och övriga handlingar i ärendet framgår bl.a. följande.

Skattemyndigheten beslutade den 27 oktober 1994 om skatterevision hos bolaget med syfte att bl.a. inhämta uppgifter rörande bolagets försäljningar till närstående bolag samt utföra kontroll avseende mervärdesskatt. Bolaget var inte registrerat till mervärdesskatt trots att det av räkenskapsutdrag framgick att redovisningsskyldighet förelåg. Någon skatterevision av bolaget har dock inte kunnat utföras på grund av att räkenskaperna inte tillhandahållits skattemyndigheten. A-son har lämnat rena revisionsberättelser för både räkenskapsåret 1992/93 och räkenskapsåret 1993/94. Skattemyndigheten har ifrågasatt om inte A-son brutit mot god revisionssed genom att inte i revisionsberättelserna anmärka på att bolaget inte registrerat sig till mervärdesskatt och inte heller lämnat mervärdesskattedeklarationer.

A-son har yttrat sig över underrättelsen och anför bl.a. följande. Han och personal verksam vid hans revisionsbyrå har vid flera tillfällen påpekat för bolagets företrädare att mervärdesskatte- registrering skulle ske. Bolagets företrädare har därvid lovat att omedelbart ombesörja registre- ringen, men inte gjort detta. A-son har förlitat sig på utfästelserna från bolagets företrädares sida. Detta med beaktande av att bolaget för de tre räkenskapsåren 1991/92, 1992/93 och 1993/94 sammantaget hade en skattefordran på staten om cirka 80 000 kr. Med hänsyn till bolagets för- mögenhetssituation bedömde A-son att det inte heller förelåg någon risk för att bolaget inte skulle fullgöra sina betalningsskyldigheter. Mot bakgrund av gjorda påpekanden, lämnade utfästelser från bolagsägaren och övriga redovisade omständigheter bedömde han att någon anmärkning i revisionsberättelsen inte var erforderlig.

RN gör följande bedömning.

Av 10 kap. 10 § fjärde stycket aktiebolagslagen (1975:1385) i dess lydelse före den 1 januari 1999 följer att en revisor skall anmärka i revisionsberättelsen om han funnit att bolaget inte fullgjort sin skyldighet att anmäla sig för registrering till mervärdesskatt samt deklarerat sådan skatt. Av detta stadgande följer en skyldighet för revisorn att granska revisionsklientens redovisning av angivna skatter.

I förevarande ärende är utrett att bolaget – trots att redovisningsskyldighet för mervärdesskatt förelegat – varken varit registrerat till mervärdesskatt eller lämnat mervärdesskattedeklarationer för räkenskapsåren 1992/93 och 1993/94. Av de uppgifter A-son lämnat framgår att han varit medveten om att bolaget var skyldigt att registrera sig till mervärdesskatt och att lämna mervärdesskatte-deklarationer. A-son har enligt uppgift vid ett flertal tillfällen påpekat dessa förhållanden för företagsledaren och förlitat sig på att denne skulle vidta erforderliga åtgärder. Enligt RN:s uppfattning borde A-son inte enbart ha förlitat sig på företagsledarens utfästelser utan även själv ha kontrollerat att registrering till och redovisning av mervärdesskatt skett i bolaget. Detta gäller i synnerhet som den bristande mervärdesskatteredovisningen i bolaget omfattat i vart fall två räkenskapsår och

uppenbarligen inte åtgärdats trots påpekanden därom. RN finner således att A-son brustit i sin granskning av att bolaget fullgjort sin registrerings- och deklarationsskyldighet för mervärdesskatt. Han har även åsidosatt sin skyldighet att i revisionsberättelserna anmärka på ifrågavarande brister. Sammantaget finner RN att A-son i sådan grad åsidosatt sina skyldigheter som revisor att varning bör meddelas. RN noterar att A-son tidigare av Kammarrätten i Stockholm i dom den 9 september 1998 meddelats varning på grund av att han under tio månaders tid underlåtit att i rätt tid deklarera och inbetala preliminär skatt för anställda hos sin revisionsbyrå.

Med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Arne Baekkevold, Eva Stenman From, Elisabet Fura-Sandström, Klas-Erik Hjorth, Margit Knutsson, Jan-Erik Moreau och Claes Norberg. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, chefsjuristen Per Eskilsson samt avdelningsdirektören Christer Gripert, föredragande.